

Laad me met rust, - sabbat en zondag (3)

Rustdag als belofte

Heidelbergse catechismus zondag 38

103. *Wat gebiedt God in het vierde gebod?*

Ten eerste dat er predikanten worden opgeleid om het Woord van God te verkondigen. Ten tweede dat we vooral op zondag trouw naar de kerk gaan, om het Woord van God te horen, de sacramenten te gebruiken, te bidden en onze gaven in de collecte te geven. Ten derde dat we ook door de week de zonde laten. Dan krijgt elke dag iets van de eeuwige rustdag, die komt.

Bijbelgedeelten

1 Korintiërs 15,17-20; Hebreeën 3,1-4,11.

Is het 'heiligen van de zondag' een direct goddelijk gebod, net als bij sabbat?! Dat beïnvloedt hóe we de zondag vieren.

Wat we al ontdekten

- De HEER gaf de sabbat als **rustdag**.
- De HEER gaf de sabbat als **exclusief teken aan Israël**.
- De HEER sabbat met een dubbele reden: **schepping** (Ex. 20) én **verlossing** uit de slavernij (Dt. 5).
- Het doel van Gods schepping met de mens én de verlossing uit de slavernij is door Jezus Christus **vervuld**: beslissend verder gebracht.
- **Christus' opstanding** is beslissend. Daardoor is dé rust van sabbat niet ver te zoeken meer!

- Het Nieuwe Testament geeft aanwijzingen dat *de eerste dag van de week* een rol ging spelen in de samenkomst van de christelijke gemeente.
- De (vroeg) kerkgeschiedenis laat zien dat de eerste dag van de week in plaats van/naast de sabbat dag van samenkomst van de christelijke gemeente is geworden.

Hebreeën 3 en 4

Het gaat hier om een oproep om het geloof in Christus vol te houden. Van groot belang, *want de rust staat op het spel!* De rust bestond voor Israël blijkbaar in het binnengaan in het land van de belofte, de plaats van de **rust**. In Hebreeën 4 gebeurt er nog iets extra's. De schrijver verbindt de rust van het beloofde land (het doel van de bevrijding!) met de zevende dag van Gods schepping. **Het beloofde land en de door God bedoelde sabbatsrust zijn hetzelfde.**

Dat betekent:

1. De rust die God aan Israël gaf, die door de sabbat werd uitgebeeld, is in wezen ook het deel van de gelovigen uit de heidenen (*'deelgenoten van Christus'*, 3,14).
2. De sabbatsrust was en is vol belofte. De oproep klinkt nog steeds (*'heden'*) om in de door God bedoelde en bereikbaar gemaakte rust daadwerkelijk binnen te gaan!

Een christelijke rustdag?

De HEER stelde voor Israël **een speciale dag in**, waarmee Hij Israël terugbracht naar zichzelf en terugbracht naar zijn oerbedoeling (schepping): leven vanuit de rust met Hem, een dag die symbool staat voor het hele leven. En diezelfde rust is door Christus, dankzij zijn opstanding, ook gegund aan de kerk.

Daarom is de dag van Christus' opstanding het waard om te vieren.

Bij die viering zal het evengoed dankbaar draaien om: de schepping (Gods doel met ons leven om te rusten bij Hem) én de verlossing (door Gods reddend ingrijpen door Christus' dood en opstanding).

Zondag vieren!

'Laten we dus alles op alles zetten om te kunnen binnengaan in die rust' (Hebreeën 4,11). Dat raakt ook het vieren van de rustdag!

Wij vieren sabbat niet, maar ook voor ons **zondag vieren** blijft gelden, dat God ons daarmee geeft: *** dag van rust** (ook als belofte) *** dag van herijken** *** dag om te leren** 'de HERE alle dagen van ons leven in ons te laten werken' *** dag die draait om Gods Woord.**